

АНАЛИЗА БИЛАНСА

Додатак „Народном Благостању“

БРОЈ 46

БЕОГРАД, 13. НОВЕМБАР 1937.

ГОДИНА IX

Садржај:

„Југочешка“, Југословенско-чешка текстилна индустрија д. д., Крањ
„Укод“, творница укоченог дрва и фурнира, д. д. на Сушаку
„Монтаника“ д. д. у Загребу

„ЈУГОЧЕШКА“, ЈУГОСЛОВЕНСКО-ЧЕШКА ТЕКСТИЛНА ИНДУСТРИЈА Д. Д., КРАЊ

„Југочешку“ морамо уврстити међу наша највећа и најмодерније изграђена текстилна предузећа. Основана је 1923 године у Крању. С подизањем потребних објеката почело се већ у јесен те године, а у току 1924 била су монтирана и прва машинска постројења, тако да је један део ткаонице био стављен у погон већ крајем те године. Почетком 1925 радило се са 250 разбоја. Међутим, изградња фабрике тиме није била још ни издалека завршена. У мају 1925 почео је рад у текстилној штампарији, а у 1926 години донета је одлука о подизању велике фабрике за производњу штирка (шкроба). У току следећих година предузеће се и даље проширивало и усавршавало, тако да данас располаже са преко 1000 модерних механичких разбоја. Фарбарница и текстилна штампарија су, такође, најмодерније уређене. То исто важи и у погледу осталих одељења за припремање и оплемењивање тканина. Погон фабрике врши се електричном струјом из сопствене велике калоричне централе, која претставља последњу реч технике и спада међу највеће приватне индустријске центре у земљи.

Благодарећи најмодернијим инсталацијама и првокласном стручном особљу, „Југочешка“ је успела да својим производима прибави одличан реноме. Неки њени специјалитети, као „Дагмар-свила“, „Тибет-фланели“ итд., су толико савршени, да надмашују сваку инострану конкуренцију. Иначе, предузеће израђује разноврсну путампану робу, фланеле, велуре, пархет, бојену робу, разне артикле из вештачке свиле итд. Као што се види, производња „Југочешке“ распростире се на велики сектор текстилне индустрије. Међутим, она настоји да у свакој грани постигне што веће савршенство. Због тога је њена производња скупа, па се може лако разумети да за време кризе није могла и у погледу цена да прими убитачну конкуренцију, која је била диктована смањењем куповне моћи широких народних слојева. Са побољшањем општих привредних прилика поправила се и ситуација „Југочешке“ на тржишту, јер купци не гледају више само на то, да роба буде што јевтинија, него хоће за свој новац добар квалитет, макар роба била и нешто скупља од оне чија је једина одлика да је јевтина.

Пре него што пређемо на детаљну анализу билансних података, треба да укажемо и на чињеницу, да је „Југочешка“, у 1930 години купила Београдску текстилну индустрију а. д. у Београду, која је пре тога припадала југословенском Маутнеровом концерну. Иначе, и Београдска текстилна индустрија а. д., је снабдевена најмодернијим машинама и инсталацијама, тако да долази такође у ред наших водећих текстилних фабрика. Ово предузеће

се распростире преко врло великог комплекса земљишта, а има предioniцу памука са радионицама за мешање и сортирање сировина, затим белионицу, фарбарницу и штампарију, модерно уређену ткаоницу и чешљаоницу, комплетни уређај за ткање свиле итд. Овде се производе у првом реду артикли за потребе широких народних слојева, али исто тако и најфиније полусвилене тканине за женске хаљине. Београдска текстилна индустрија а. д., има и санитетско одељење за производњу вате, хидрофилне газе и завоја.

Главни билансни подаци „Југочешке“ — Југословенско-чешке текстилне индустрије д. д. у Крању — за неколико последњих година овако изгледају:

Рачун изравњања

Актива	1932.	1934.	1935.	1936.
	у хиљадама динара			
Инвестиције	29.666	26.552	26.322	25.400
Ефекти	—	—	—	21.975
Благајна	—	—	—	2.223
Благајна и ефекти	22.902	22.136	22.444	—
Дужници	23.640	13.193	13.344	11.478
Роба	37.831	56.545	49.345	47.818
Губитак из 1933 г.	—	1.315	1.315	1.315
Пасива				
Главница	20.000	20.000	20.000	20.000
Редовни рез. фонд	1.300	100	100	100
Остали рез. фондови	1.753	231	994	5.503
Повериоци	94.156	98.395	89.817	82.425
Преносне ставке	214	222	398	555
Добитак	108	794	1.461	1.627
Збир биланса	117.531	119.742	112.770	110.210

Збир биланса, који је истоветан са обртним капиталом предузећа, износи 110 милиона динара према 112,7 милиона у претходној и 119,7 милиона динара у 1934 години. Ма да је наша текстилна индустрија већ прилично развијена, ипак су код нас врло ретка текстилна предузећа која билансирају са износом већим од 100 милиона динара. Овде треба приметити да „Југочешка“ не исказује у пасиви и фонд амортизације, као што је то код неких других предузећа уобичајено. Она врши амортизацију инвестиција непосредно, смањивањем вредности односних инвестиција у активи. Када би и овде постојао фонд амортизације, збир биланса би се кретао око 150 милиона. То нам још једном потврђује да је „Југочешка“, заиста једна од највећих текстилних фабрика у целој нашој земљи. Она је у погледу производних средстава потпуно сатурирана. Једино што би код ње још могло доћи у обзир од

инвестиционих радова, то је подизање модерне предниоцице. Последњих година, због кризе, на то се није могло мислити. Иначе, „Југочешкој” с обзиром на њено необично јако залеђе, не би било тешко да набави потребна финансијска средства.

Ако се најпре задржимо код пасиве, видећемо да сопствена средства предузећа износе нешто мање од 26 милиона динара, а туђа су исказана са 82,4 милиона динара (од чега отпада око 1 милион на потраживање лифтераната и 81,4 милиона на банкарске кредите, углавном средњерочне и дугорочне). Као што се види, туђа средства су око три пута већа од сопствених. Због тога биланс пружа слику извесне затегнутости. Међутим, ако се узме у обзир, да су сопствена средства потпуно довољна за покривање свих инвестиција и да је највећи део туђих средстава прибављен путем средњерочних, па чак и дугорочних кредита са каматном стопом која је за Југочешку врло повољна, биће јасно да је повољна и финансијска структура предузећа.

Приликом оснивања у 1923 години главница „Југочешке” износила је на 5 милиона, у 1925 на 10 милиона, у 1920 на 15 милиона динара, а у току 1930, у вези са куповином Београдске текстилне индустрије а. д., главница је повећана за даљих 5 милиона динара, на 20 милиона, колико износи и данас. До краја 1932 и резервни фондови предузећа били су порасли на нешто изнад 3 милиона, али су у 1933 години, због губитака, готово у целости отписани. У билансу за 1934 укупне резерве биле су исказане са цегло 330 хиљада динара. Шта више, застој у проћи и због тога проузроковани губитак био је толики, да се није могао потпуно елиминисати отписом фондова. Због тога је остатак губитка из 1933 у износу од 1,3 милиона активиран, с тим да се отпише из добитка у повољнијим годинама. Срећом, прилике су се биле почеле поправљати већ у 1934 години, у којој је био постигнут чисти добитак од 794 хиљаде динара, што је пружало могућност да се активирани губитак одмах за преко половине отпише. Следеће две године, 1935 и 1936, завршене су такође са задовољавајућим чистим добитком. Међутим, отпис активираних губитка није још и формално спроведен, јер је цео добитак из последње три године дотиран резервним фондовима предузећа, који су тиме достигли висину од 7,23 милиона, што значи да су за 6,9 милиона динара већи него крајем 1934 године.

Укупне инвестиције „Југочешке” крајем 1936 билансирани су са 25,4 милиона према 26,32 милиона у 1935. Како су на име амортизације отписана 2,32 милиона, види се да је и у току 1936 било нових инвестиција за око 1,4 милиона динара. Од поменутих 25,4 милиона отпада 600 хиљада на вредност земљишта, 13,13 милиона на вредност зграда у којима су смештене ткаоница и текстилна штампарија; зграда фабрике шкроба билансирана је са 800 хиљада, а зграде за радничке и чиновничке станове са 2,93 милиона; машине и уређај су исказане са 7,1 милиона, а намештај, превозна средства и опрема складишта у Београду и Новом Саду са 840 хиљада динара.

Ефекти, који се претежним делом састоје из акција Београдске текстилне индустрије а. д., билансирани су са 21,97 милиона и не показују од 1930 до данас никаквих ближих промена. Дужници су пре кризе износили око 30 милиона динара. После 1931 они се стално смањују и крајем 1936 једва достижу износ од 11,5 милиона. Тежња управе да смањи дужнике крунисана је пуним успехом. Промена у начину продаје, обустава кредитирања на дуже рокове и форсирање каса-посла били су један од разлога снижења обима послова у годинама опште привредне кризе. Међутим, опадање пословног волумена је ипак престало, благодарећи одличном квалитету производа Југо-

чешке, а нови начин продаје је једна од најјачих гаранција за њезин здрави развитак. Залихе робе су врло велике. Крећу се око 50 милиона динара. Управа сасвим правилно сматра, да је боље држати богато сортирана складишта (у Крању, Новом Саду, Београду), него продавати на кредит. Тиме се омогућује и трговцима са мањим обртним капиталом да буду увек добро сортирани, иако купују за готово.

Рачун губитка и добитка

Расходи	1932.	1934.	1935.	1936.
	у хиљадама динара			
Режија	18.217	20.957	18.179	16.670
Курсна разлика	2.176	—	412	—
Дубнозе	952	231	—	586
Амортизација	4.074	3.926	2.384	2.325
Дотац. рез. фонду III	—	—	—	3.200
Пренос губитка из 1933	—	1.315	1.315	1.315
Добитак тек. год.	108	794	1.461	1.627
Приходи				
Бруто добитак	25.530	24.618	22.436	24.408
Курсна разлика	—	1.290	—	—
Пренос губитка	—	1.315	1.315	1.315
Збир прих. изи расх.	25.530	27.223	23.751	25.723

Бруто добитак износи 24,2 милиона; једнак је оном из 1934, али је за око 2 милиона већи од оног из 1935 године. Види се да су услови за прођу робе опет нешто повољнији, што је последица промене коњунктуре. Режијски трошкови у 1936 износе 16,67 милиона и мањи су за око 4,3 милиона него у 1934 години. То је врло повољно. Иначе, режијски трошкови у 1936 су готово једнаки онима из 1930. Међутим, у међувремену порасла је како производња и продаја, тако и бруто-добит. То значи да режијски трошкови показују изразиту тенденцију опадања и по јединици производње односно по метру израђене тканине. Чисти добитак у 1936 години износи 4,8 милиона. Од тога је унето у редовни резервни фонд 100 хиљада, а остатак од 4,7 милиона у остале фондове. После 1930 дивиденда није дељена.

У току прошле године „Југочешка” је платила на име пореза, приреза, такса, бановинских дажбина и трошарине на електричну струју 11,9 милиона. Даљих 11,06 милиона исплаћено је на име радничких надница и 2,19 милиона на име чиновничких плата. Пензионим заводу је исплатила 437 хиљада а болесничкој благајни 884 хиљаде. Дакле, радништву, чиновништву и државним и самоуправним властима исплатила је огромни износ од 26,5 милиона динара. Томе треба додати и њене издатке за царину и подвоз на државним железницама, као и издатке за домаће сировине и домаћи погонски материјал (угаљ итд.).

У управи су господа: Отон Детела (претседник), Емил Сторза (потпретседник), д-р Станоје Михајловић, д-р Хенрик Стеска, Драган Миљевић, Павле Тајмер и Макс Хоровиц (директор).

„УКОД”, ТВОРНИЦА УКОЧЕНОГ ДРВА И ФУРНИРА Д. Д., НА СУШАКУ

Као што је познато, ми имамо доста развијену шумску индустрију, али се је ова првенствено специјализирала у резању и пилењу грађе. Међутим, предузећа за детаљнију механичку обраду и хемијску прераду дрва су доста ретка. Због тога и код нашег извоза шумских производа стално преовлађује непрерађена роба. Највише се извози тесана и резана грађа, док извоз готових производа игра сасвим споредну улогу. Тако смо, на пример, у току првих 9 месеци ове године успели да извеземо ра-

зних шумских производа за скоро 800 милиона динара. Од тога отпада само 36,5 милиона динара односно 4,6% на све врсте готових израда од дрвета. Ни у 1929, у којој је наш извоз шумских производа био достигао рекордну висину од скоро 2 милијарде динара, на наш извоз израда од дрвета није отпадало више од 6,2% од укупног извоза дрва.

Једно од наших водећих предузећа за детаљну прераду односно обраду дрвета је „Укод“ творница укоченог дрва и фурнира д. д. на Сушаку. До 14 јула ове године фирма предузећа је гласила „Прва југословенска творница укоченог дрва д. д.“. Предузеће је почело с интензивнијим пословањем готово у најгоре доба. Основано је у марту 1930, а фабрика је пуштена у погон тек пред крај 1931 године. Криза је у то време постајала све тежа. Готово све државе су предузимале све могуће мере, да би се оградиле од увоза са стране. Нарочито је ометан увоз готове робе. Сушачка фабрика укоченог дрва, која има најмодернија постројења за израду т. зв. шперплоча, панелплоча, фурнира и сличних производа, упућена је, међутим, управо у првом реду на извоз. Ради тога је и подигнута на Сушаку, преко кога иде велики део нашег извоза дрва, нарочито тврдих врста које углавном и долазе у обзир за израду укоченог дрва.

У годинама кризе, упоредо са општим опадањем нашег извоза дрва, смањивао се и извоз укоченог дрва. Домаћи конзум долазио је такође мање у обзир него раније, јер је била знатно попустила и грађевинска делатност. Упркос томе, Сушачка фабрика укоченог дрва показивала је све до 1935 године прилично велику стабилност и отпорну снагу. Међутим, тада су наишле санкције према Италији, тако да су и губици постали неизбежни. Док су прве четири пословне године завршене са скромним добицима, дотле се биланс за 1935 годину морао закључити са губитком од 472 хиљаде динара, а до краја 1936 губитак је већ порастао на 1 милион 437 хиљада. То значи да је већ изгубљено скоро пола главнице, која од оснивања предузећа износи 3 милиона динара. То значи даље да се предузеће налазило скоро пред ликвидацијом. То је ипак спречено, јер су се после укидања санкција и прилике почеле поправљати.

У току ове године извршена је, поред тога, и обимна реорганизација предузећа. Предмет пословања је проширен, тако да се предузеће неће више бавити само производњом шперплоча и фурнира и трговином таквом робом, него и другим пословима индустрије и трговине дрва и шумске привреде, па евентуално и куповањем, продавањем и експлоатацијом шума и шумских непокретности. У вези с тим промењен је, као што је већ споменуто, и назив друштвене фирме, а донета је и одлука о повећању главнице са 3 на 6 милиона, с тим да се утврђивање рока и начина емисије, као и емисионог курса нових акција препусти закључку Управног одбора.

Биланси „Укод“-а д. д. односно Прве југословенске творнице укоченог дрва д. д. на Сушаку за неколико последњих година овако изгледају:

Активна	1932.	1933.	1934.	1936.
	у хиљадама динара			
Инвестиције	15.398	15.561	15.262	14.327
Благајна	88	5	7	22
Новчани заводи	97	186	—	104
Менице	137	147	170	46
Дужници	1.470	1.703	2.511	3.320
Роба	4.976	5.616	6.783	4.124
Губитак	—	—	—	1.437

Пасива	1932.	1933.	1934.	1936.
Главница	3.000	3.000	3.000	3.000
Пореска резерва	—	—	—	424
Повериоци	19.154	20.198	21.702	19.863
Преносне ставке	—	—	1	92
Чисти добитак	11	20	30	—
Збир биланса	22.166	23.218	24.733	23.380

Инвестиције износе 14,32 милиона према 15,56 милиона крајем 1933. Дакле, смањене су у току последње три године за око 1,2 милиона. То углавном одговара извршеним отписима. Знатнијих нових инвестиција није било, јер је фабрика крајем 1932 била већ готово сасвим изграђена. Иначе, инвестиције претстављају најглавнију позицију у активи биланса. На њих отпада преко 60% целокупног обртног капитала с којим је предузеће крајем 1936 радиле.

Залихе робе су билансиране са 4,12 милиона према 6,78 милиона у 1934 односно 5,6 милиона у 1933 години и 4,97 милиона у 1932. Само у 1931 залихе су биле мање него крајем прошле године. Међутим, у 1931 предузеће је тек почело са радом. Дужници су показивали сталну тенденцију пораста и крајем 1936 износе 3,32 милиона динара. Повећавање дужника и залиха робе до почетка санкција према Италији указивало је на све интензивније пословање. Доцније промене код ове две позиције су последица погоршаних прилика на тржишту. Сигурно је да ће биланс за 1937 показивати и у том погледу знатно пријатнију слику.

У вези с променама у активи опет су нешто смањени и повериоци. Они износе 19,86 милиона, само незнатно више него крајем 1932 године. С обзиром на то да инвестиције износе преко 14 милиона, а укупна сопствена средства, одбивши губитак, не достижу ни 2 милиона, релација је нешто неповољна. Међутим, како се овде ради о предузећу једног јаког концерна (Југословенска удружена банка!), то нема нарочитог практичног значаја.

Рачун губитка и добитка

Приходи	1932.	1933.	1934.	1936.
	у хиљадама динара			
Рачун фабрикации	2.433	2.147	1.908	1.927
Курсна разлика	—	—	—	255
Пренос добитка	7	21	21	—
Губитак	—	—	—	1.437
Расходи				
Пренос губитка 1935 г.	—	—	—	472
Трошкови	968	1.131	1.190	1.219
Порези	—	—	—	790
Камате	1.400	981	208	—
Дубиозе	52	21	51	52
Курсна разлика	6	—	—	—
Амортизација	—	—	449	1.086
Чисти добитак	11	21	30	—
Збир прих. или расх.	2.440	2.159	1.929	3.619

Рачун фабрикации показивао је у 1936 готово једнак приход као и у 1934. То је међутим за око пола милиона мање него у 1932. С друге стране показују и трошкови тенденцију пораста. Нарочито велики су издаци на порез. У 1936 години они су износили 790 хиљада динара. То значи да је за порезе отишло равно 41% укупне бруто-добити. Отписи инвестиција износе 1,08 милиона, а отписи ненаплативих потраживања — 52 хиљаде динара. Иако се позиција камате више није ни јавила међу расходима, ипак је прошла година завршена са губитком од 965 хиљада динара. Ако се томе дода и пренос из 1935 године, види се да укупни губитак износи 1 милион 437

хиљада динара. Да је повериоцима исплаћена редовна камата, укупни губитак премашао би износ главнице. С обзиром на побољшање тржишних прилика, као и на недавно извршену реорганизацију предузећа, његови будући изгледи морају се ипак означити као веома повољни.

У управи су: Максо Антић, Оскар Барт, Артур Гвоздановић, Максо Хартогс, Отон Хајнрих, д-р Сигфрид Кауфер, д-р Мирослав Плој, Ђуро Ружић и Дане Волф. Главни директор је г. Отон Хајнрих.

„МОНТАНИКА” Д. Д. У ЗАГРЕБУ

„Монтаника” д. д. има два угљенокопа, и то рудник каменог угља на планини Мајевици код Симинхана у северо-источној Босни, и рудник светлог угља у Ђурђевику. Нарочита пажња посвећује се „Мајевици”, која даје готово најбољи угаљ у држави. Већ у пролеће 1929 овај је рудник везан жичаном железницом од 12 км. са железничком станицом Симинхан код Тузле, а у току 1934 угљенокоп је снабдевен и модерним постројењима за сепарацију, као и уређајем за испирање угља.

Као што је то био случај и са већином наших осталих угљенокопних предузећа, тако је последњих година и „Монтаника” д. д. била приморана да се бори са огромним тешкоћама. Државне железнице, које су највећи конзумент угља у нашој држави, биле су знатно редуцирале своју тражњу, а и смањење цена дејствовало је управо катастрофално. С обзиром на то морала се смањити и продукција угља, јер је било немогуће да сви рудници нађу нове купце. Међутим, смањење продукције значи повишење продукционих трошкова по тони, јер се један део издатака није могао смањивати истим темпом. Због тога су и губици били неизбежни. Нека рударска предузећа била су приморана да сасвим обуставе свој погон. И код „Монтанике” продаја је била осетно смањена. Још у 1931 њени приходи од продаје угља износили су 12,76 милиона динара, а у 1934 години само 4,16 милиона. Прилике се у последње време постепено поправљају, делом због форсирања продаје приватној индустрији. То треба да дође до изражаја у билансима за 1937 и наредне године. Прошлогодишње пословање „Монтанике” завршено је са малим добитком, али треба имати у виду да је и амортизација инвестиција извршена само у сасвим ограниченом обиму.

Рачун изравнања

Активна	1933.	1934.	1935.	1936.
	у хиљадама динара			
Благајна	305	252	292	18
Хартије од вредности	7	9	46	44
Дужници	6.099	4.082	3.306	3.039
Рудна поља	1.250	1.250	1.250	1.250
Жичана жељезница, машине, алати инвентар	8.629	10.825	11.393	12.420
Губитак	310	827	1.078	1.028
Пасива				
Главница	2.000	2.000	2.000	2.000
Резервни фонд	41	41	41	41
Фонд амортизације	3.797	5.162	5.167	5.415
Повериоци	4.456	4.657	7.214	7.955
Банке	4.234	3.840	2.356	2.340
Акцепти	2.075	1.000	500	—
Преносни рачуни	—	—	86	47
Збир биланса	16.601	16.705	17.365	17.799

Рачун губитка и добитка

Расходи				
Пренос губитка	312	310	827	1.077
Продукциони трошкови	2.180	2.644	8.646	9.486
Управни трошкови	—	—	2.520	1.739
Камати	1.217	—	817	619
Порези	421	656	512	566
Отписи	1.180	1.153	—	248
Приходи				
Продаја угља	5.002	4.157	12.244	12.708
Губитак	310	827	1.078	1.028
Збир прих. или расх.	5.312	4.984	13.322	13.736

Збир биланса износи 17,8 милиона и не показује битнијих промена у односу на три претходне године, док је према 1930, 1931 или 1932 повећан за преко 5 милиона, што је углавном у вези са променама код дужника и инвестиција. Дужници су до краја 1933 показивали сталну тенденцију, јер су се и прилике око наплате лиферованог угља, иако још увек не задовољавају сасвим, ипак у извесној мери поправиле. Иначе, пораст рачуна инвестиција није још заустављен. Са 6,3 милиона у 1930 инвестиција је повећана на 12,4 милиона динара крајем 1936 године. Повећање у 1933 износило је 1,75 милиона, у 1934 години 2,2 милиона, у 1935 око 570 хиљада, а у прошлој години преко 1 милион динара.

До краја 1934 амортизација је вршена врло уредно, тако да је крајем те године висина амортизационог фонда била достигла скоро 50% билансне вредности инвестиција. У 1935 морало се сасвим одустати од амортизације, а за прошлу годину инвестиције су отписане само са 2%. Висина амортизационог фонда ипак задовољава, јер је готово половина инвестиција извршена у току последње четири године, а крајем 1936 амортизациони фонд покрива 43,6% билансиране вредности свих инвестиција.

Укупна сопствена средства, одбивши губитак, износе 6,43 милиона. Како су инвестиције исказане са 12,4 милиона, то значи да је око 6 милиона динара инвестиција извршено помоћу кредита. Иначе, укупна туђа средства су билансирана са 10,3 милиона, од чега опада 2,34 милиона на банкарске кредите и 7,96 милиона динара на остале повериоце. Каматна стопа није за Монтанику неповољна, пошто не прелази 6%.

Интересантан је и рачун губитка и добитка. Приходи од продаје угља у 1936 износе 12,7 милиона, што значи да су готово једнаки онима из 1931 године. Иначе, у односу на 1935 порасли су за 464 хиљаде динара. Према 1935 порасли су и продукциони трошкови за 840 хиљада, што је последица повишења надница. Међутим, то је готово у целости компензирано смањењем управних трошкова за око 800 хиљада.

Управни трошкови у 1936 год. износили су само 1,74 милиона према 4,28 милиона динара у 1931. Види се да је последњих година спроведена најригорознија штедња. Али се опадање продаје и смањивање продајних цена није могло надокнадити, тако да су се све пословне године од 1932 до 1935 морале закључити са губитком. Прошлогодишње пословање завршено је са чистим добитком од 500 хиљада динара. Тај износ је употребљен за смањење губитка из ранијих година. Иначе, остатак губитка износи још 1 милион 28 хиљада. Ако се повољни развој прилика који је запажен на тржишту угља настави и даље, онда би се и овај губитак могао доста брзо елиминисати.

У управи су г.г.: д-р Владимир Барон Турковић (претседник), Мр. Ксенофонт Кљученко (потпретседник), Драг. Мишић, Антон пл. Галзиња, д-р Јурај Томљеновић. Генерални директор је г. д-р Томислав Томљеновић.